

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:
SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetmények intézendők.

A véradó.

Hihetetlenül messze vagyunk mi még attól, hogy a minden oroszok csárja által fölkarolt világboldogító eszme: az általános lefegyverezés tettet öltön. Ez nekünk — sajnos — utópia, de sőt a jelek azt mutatják, hogy unokáink előtt is az lesz, melynek megvalósulását hiába lesi majdan sóvárogva a föld népe. A nemzetek között való versengést, az egyenetlenkedést nem lehet egyhamar megszüntetni, az erősnek nem lehet megparancsolni, hogy a gyöngét önjavára le ne gyürje.

Mi is azon iparkodunk, hogy erősek legyünk, sőt némi büszkeséggel hangoztathatjuk is, hogy azok vagyunk, a mint hogy élő bizonyíték rá hatalmas haderőnk, modern nivón álló fegyveres készütségünk, a melyet évtizedek óta folytonosan képeznek, pótolnak, hogy a monarkia épségén valahogy csorba ne essék, ha éppen arra kerül a sor, hogy más népek fiaival kell esetleg összemérni erőnket.

A boldogult exlex állapotok miatt csak most, április derekán került a sor országszerte a sorozásra. Most szedik be ifjainkat, hogy a hadi tudományok elemi ismereteit beléjük csöpentsék, hogy a háboruszkodás titkai-val megismertessék őket, a mi csak azért történik, hogy netaláni baj esetén megvédhessék nemzetünket.

Az ideai sorozás eredménye eddig még kétséges, vagyis nem tudni, mennyien képesítettek majd a katonai szolgálatra.

Az bizonyos, hogy az utóbbi évekhez képest a XIX. század utolsó esztendeje is elégséges ujonczot fog szolgáltatni s így nem lesz szükség különleges rendszabályokhoz fordulni, a fegyveres erő tekintélyének föntartása végett.

A mi a tulajdon ifjainkat illeti, már tudniillik azokat, a kik megütik a mértéket s a kikre kimondatott a sokak által végzetének hitt szó a „tauglich“ azoknak kebelét töltse be büszkeséggel az a fölemelő tudat, hogy hazájuk érdekében egy, két vagy három esztendőt áldoznak föl életükből, vagyis lefizetik ez által a legdrágább adót, a véradót.

Legyenek önteltek és gondoljanak arra, hogy nem mindenkinek adatott meg a szerencse, megtanulhatni azt, hogy védje saját testével s hadi képzettségével édes anyaföldjét.

Eltekintve attól, hogy háborura egyelőre — és Isten adja: jó sokára — nincs kilátásunk, nem lehet mondani, hogy az ifju nemzedék hiába tölti becses idejét a rideg kaszárnyában s a tágas gyakorló téren.

És éppen ez okból fölösleges aggodni apáknak, anyáknak a katonai magzatjuk sorsa iránt.

Köteles szolgálati éveik alatt sok mindent, mondhatjuk, sok hasznosat tanulnak meg Mars fiai, a mire az egyszerű polgári életben bizony rá nem szoknának.

Köztudomásu tény, különben is, hogy katona viselt ember a legtöbb esetben megállja helyét s ezzel bebizonyul, hogy a fegyver alatt való szolgálat nemcsak a haza javára történik, de egyúttal az egyes emberek jövőjé életére is jótékony befolyással van.

Mi az oka mégis annak, hogy a szülők némelyike fájdalmas érzéssel veszi tudomásul, hogy fia „benmaradt“? — Azt hisszük, nem egyéb, mint az itt-ott szórványosan mutatkozó fölebalói brutalitás.

Kétségkívül igaz, hogy a szigorúság éppen katonáéknál a leghelyénvalóbb, de ha valaki eme szigorúság tag háttárát átlépi és kegyetlenségével fokozza alantosaiban az elkeseredést, növeli az életuntságot, az viszont súlyos beszámítás alá esik s az illető megmérhetlen kárára van az emberiségnek.

Örömünkre esik konstatálnunk, hogy az efajta basáskodók a katonaságnál csak kivételek. De még ezen kivételeknek is el kéne enyészni. A tiszturak és altisztek tartásuk mindenkor szem előtt, hogy embertársukkal van dolguk, valamint ismerjék el azt az igazságot, amit gyakorlatilag is kell

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

Csak előre!

Irta: Maróthi János.

Csige Nagy Pál uramat szörnyen bántotta az a nagyfotosságu gondolat, hogy mimódon lehetne leginkább meggazdagodni? Kétszáz forintja volt ugyan a városi hitelszövetkezet pénztárában, ennél többet azonban sehogy se tudott megtakarítani. A mit fáradságos munkájával keservesen megkeresett, az úgy elment a háztartásban, hogy egy vörös rézkrajczár nem sok, de annyi se maradt belőle. Képzelték tehát az a vágyakozás, melylyel a kényelmes, gond nélkül, de sőt vagyondus élet iránt eltelte volt. Már azon törte fejét, hogy majd neki fekszik a géptanú s ha az örökké mozgó gépet nem is, de a kormányozható léghajót sikerül megszerkesztenie. Ezen kívül még sok találmányon gondolkozott, teszem azt egy önműködő cipőtisztító-gép szerkezetén is, de a pusztá gondolatnál tovább egy lépéssel sem jutott.

Egyik barátja azonban szárnyát szegte magasba törő vágyainak, a mennyiben fölvilágosította, hogy mi az ő szegény tanulatlan agyát foglalkoztatja, az egyszerűen kivihetetlen miután oda roppant tudomány és veleszületett tehetség szükséges, hogy az ember találmányokkal gazdagítsa a világot.

Csige Nagy Pál uram elkeseredett és ökölbe szorított kezekkel fogott ismét a munkához.

Egy napon aztán fölvirult előtte a szép jövő reménye. Tett-erő és jókedv szállott beléje és kiszinezte ábrándjait, melyek hatalmas pénzeszsákok birhatásából állottak. Egy kopott cigányvajda művelte vele ezt a csodát, kivel a véletlen összehozta.

Az eset a következőképen történt:

Csige Nagy Pál uram az udvaron állt és azzal foglalatoskodott, hogy a beteg horodokról leütögette a rozsdás abroncsokat. Egyszer csak beállit hozzá a szóban forgó cigány, maga után vonszolva egy ócska kötélre kötött gebét. Eladásra kínálta.

Csige Nagy Pál uram szóba se akart állani a lócsiszárral, mert lóra soha ez életben nem volt szüksége. A dadé azonban erőszakoskodott és nagy szóbeséggel magyarázta a ló, azaz helyesebben mondva a gebe előnyeit és ritka tulajdonságait.

— Vegye meg, tekintetes uram, — mondá végre könyörgő hangon, mikor látta, hogy Csige csak nehezen akar alkura lépni. — Vegye meg, hisz olcsón adom és nem bánja meg a vásárt.

— Nem kell ha mondom! — riadt föl mérgesen a gazda.

— Pedig megvehetné, — sóhajtott a cigány — mert százszorosan visszanyerné a pénzét rajta. Még talán meg is gazdagodhatik.

Ez az utolsó kifejezés megakadt Csige Nagy Pál fülében.

— Hogy érted? — kérdé kíváncsian és odafordult a gebéhez, hogy kissé megpaszkolja szügyét.

— Nagyon egyszerű az, tekintetes ur! még a gyerek is megcselekedhetné.

— Gondolod?

— Tudom. Nem is kell hozzá nagy ész. Vegye meg no a „Csillagot“!

— Mi hasznát veszem neki? — felelt Csige, — Hogyan gazdagodhatnék meg rajta, mi?

— Fölviszi Budapestre, oszt' ott kiállítja a versenygyőpre s ha öt-hat ló közül a magáé futja körül legelőször a kiczirkalmazott rétet, hát akkor ezres bankókkal tömik meg a zsebét.

— Ne mond! — rázta fejét hitetlenül Csige Nagy Pál. Azután hozzá tette:

— És ha az enyém utolsóuk marad?

— Azért van ám esze az embernek! ... Taplót tesz a fülébe, tüskét a farka alá s attól úgy szalad, mint a villám. — No vegye meg hát!

Nem szaporitom tovább a szót. Csige Nagy Pál szemei fölcsillogtak és rövid vonakodás után megvette ötven forintért a „Csillag“-ot, a melyért a gyeptester öt forintot se adott volna.

A cigányvajda még egy jó tanácsal is szolgált az új lótulajdonosnak. Hogy tudniillik lássa el a lovat valami hangzatos nével,

érvényesíteniök, hogy tudniillik humanus bánásmód mellett sokkal szebb eredményre jutnak, mint a durvasággal.

Mindjárt vigabban teljesíti kötelességét ekkor a mi katonánk, mert a magyar tudvalevőleg olyan, hogy az ingét is oda adja, csak' szép szót halljon.

Fel tehát ujonczok! Viseljétek büszkén melletteken a nemzeti szín kokárdát és reményteljesen menjetek neki az új életnek, mert nem a világ ez a három esztendő!

UJDONSÁGOK.

— Fősorozás. Midőn e sorokat írjuk, javában folyik a fősorozás, melynek eredményéről jövő számunk fog beszámolni.

— Az olvasókör dalkara. Az iparos olvasókör tagjai sorából dalkart létesít, melynek vezetésére Székely György, jbiróságunk egyik derék tisztviselője kéretett fel. Kívánjuk, hogy az új dalkar sikeres működést fejtsen ki s így közönségünknek számos élvezetes órát szerezzen.

— A hivatalos ünnep. A szabadság ébredésének napját országsszerte márczius 15-én ünnepli a nemzet méltó lelkesedéssel. Van azonban a szabadságébredésének egy hivatalos ünnepe is, csak hogy ez olyan fattyu gyermek féle, ennek a fattyu gyermeknek a megjöttét hirdették e hó 11-én a középületeken kifüggesztett nemzeti színű zászlók. Hivatalos ünnepség is volt a polgári iskola tantestülete által rendezve, mely ünnepségre a hivatalokat és egyleteket e célra nyomtatott meghívókön hívta meg a hivatalos ünnep rendezősége.

— Betörés. Bánfi Antal tanyai lakosnak az volt a szokása, hogy pénzét a tolvajok elől elrejtse, el ásta azt tanyai lakásának kamrájában. Eme szokását azonban észre vette Patai Rókus, ki régebben cselédképpen volt Bánfiál alkalmazva. Az utóbbi időben rosszul folyt dolga Patainak, így szánta hát rá magát, hogy éjnek idején Bánfi tanyájának kamrája falát kiásta s így bejutva a kamrába kiásta a földből azt a bizonyos edényt, melyben egykor Bánfi nagyobb összeget tartogatott. Nagy lett azonban Patai csodálkozása, midőn az egykor szinig pénzzel telt edényt üresen találta. Kapta hát magát, hogy fáradsága hiába ne essék, elcipelte a kamrában lerakott élelmi czikkeket. A csendőrség erélyes nyomozása folytán azonban kézre került a bűnös, ki most teljes beismerésében van. Az

ügyet a járásbiróság közelebb áteszi a törvéuszekhez.

— Angyalcsinálók. Angyalcsinálás vádja miatt idézte meg Kovács Bélát a községi bíróság az elmúlt héten, hol azonban Kovácsné lett a felperes. A dologban azonban változás állott be, midőn az ügyet a helybeli csendőrség magáévé tette. Ugyanis nemcsak Kovácsné, de kivüle még Balogh Szabó Józsefné ugyanily büncselekményvel vádolva jelentettek fel a büntető bírósághoz s hihetőleg még számosan lesznek kik bünsös manipulációjuk folytán a törvéuszek elé fognak állittatni. A műtétek főmestere Balogh Szabó Józsefné bába asszony a járásbirósági épületben van vizsgálati fogóságban.

— Rendszabályt a biciklistáknak. Nap-nap után szaporodnak városunkban azoknak száma, kik a bicikli sportnak hódolnak. (Ne ijedjenek meg tisztelt sportsmann urak, nem megadóztatásuk iránt akarjuk az illetékes körök figyelmét felhívni.) S ma, midőn elmondhatjuk, hogy a bicikli korszak bekövetkezett, helyen való volna, ha a biciklisták részére fennálló rendszabályt azok be is tartanák, mert az még sem járja, hogy a gyalog járókról a közönség általuk végkép leszorítottassék. A biciklisták nagy lelki nyugalommal haladnak a gyalogjárókön s az amugy is rettegésben tartott járókölöket le iutik a járdákról, hogy „félre az utból!” Ideje lenne, hogy az előjáróság táblákat függesztetne ki a gyalogjárók menté, hogy a „Gyalogjárókou biciklizni szigoruan tiltatik,” meg kell ezt tenni már azért, mert úgy látszik biciklistáink nincsenek tisztába a bicikli törvényel?

— Értesítés. Többen azon kéréssel fordultak lapunkhoz, hogy adjunk felvilágosítást az iránt, hogy a helybeli önk. tüzoltó egylet mely napon tartja meg ez évi közgyűlését? Miudezideig nem értesültünk, hogy a helybeli önk. tüzoltó egylet mely nap, sőt hogy egyáltalán szándékozik-e közgyűlést tartani s így erre nézve pozitív választ ez idő szerint nem adhatunk. A kik azonban a közgyűlés megtartása iránt érdeklél viseltetnek, azok forduljanak az egyesület elnökéhez, ki bizonyára e tekintetben megadja a kívánt felvilágosítást.

— Meghíusult árverés. A Tisza és Körös folyók halászati bérlétére folyó hó 9-ére volt kitűzve az árverés. Ezt azonban megtartani nem lehetett, miután egyetlen árverező sem jelentkezett. — Most azonban újabb határaapot kell kitűzni erre. Hogy az újabb árverésen lesz-e árverező, azt tudni nem lehet. De ha lenne a Tiszában meg a Körösben elég hal, akkor nem kellene kötéllel fogni bérlőt.

mert az is sokat határoz a budapesti versenyen.

Igy lett a ló neve „Csak előre!”

*

Csige Nagy Pál uram bekötötte lova négy lábát ronggyal, mint a hogy azt a versenylovak megkiváuják és folsétált vele Budapestre. A „Zöld Koszoru“-ban vett szállást.

Mindjárt az első napon szóba eredt a fogadóssai, kitől a versenyek felől kérdezett egyetmást.

A fogadós azt a véleményt táplálta, hogy Csige Nagy Pál tömött pénztárczával került föl Budapestre és itt nyereszkesedni akar a versenyek alkalmával.

Ez okból történt, hogy megkérde tőle:

— Miért cipeli magával azt a gebét?

— Gebét? — kiáltott föl méltatlankodva a kérdező. — Biz azt nem nevezem gebének. Olyan ló az, uram, hogy leveri versenytársait, ha heten is állanak vele egy sorban.

— Ugyan-ugyan! Tán szél ment a lábába mi?

— Már az az én titkom, — felelé mosolyogva Csige Nagy Pál és megtapogatta zsebében a tapló darabokat.

Nem azért volt a fogadós tiz esztendő adófizető polgár, hogy ezek után ne látta volna tisztán vendégének száundó terveit.

Tudta, hogy Csige Nagy Pál uramat valaki becsapta: de nem akarta őt ebben a tekintetben fölvilágosítani, mert még meg is haragudott volna érte.

Majd megmondják odakinn a gyepen, hogy a ló tulajdonképpen nem a „Csak előre”, hanem jómaga. Találja meg azt, a mit keresett.

Szörül szóra úgy történt, miként azt a fogadós gondolta.

Csige Nagy Pál büszkén s önérzetesen vezette lovát az utca közepén és mikor kitűzött céljához ért, odalépett a pénztárhoz s két bilétát kért. Még azt is hozzátette, hogy:

— Egyet nekem, egyet meg ennek a papriának, itt ni!

A pénztáros ezt hallván, fölkel s azt felelte:

— Várjon.

Néhány percz mulva pedig visszatért s hozott magával egy rendőrt.

Nosza, lett nagy bámulása Csige Nagy Pál uramnak mikor a rendőr hivatalos hangon tudatta vele, hogy a közrend érdekében azonnal távozzék a pénztártól, különben megtudja majd, mi is az a karhatalom?

Csige Nagy Pál daczosan ellenkezett. Mert hogy ő épen olyan állampolgár, mint akár a palatinus vagy a római pápa. Őt hagyják békén, ő futtatni akar, ő nyerni fog, ő...

— Megszűnt „Munkáslap”. Szegeden havonként megjelenő Munkáslap, pártolás hiányában megszűnt. A kis szocialista lapocskából olykor több száz példány érkezett Csougrádra mutatványszám képpen a mit a helybeli szocialisták osztottak ki a nép közt. Előfizetőket azonban úgy látszik itt sem bírtak toborzani, erre eged következett az a körülmény, hogy nincs pénz a lap fenntartásához s így be kellett azt szüntetni.

— Sima—Vadnay párbaj. Még a télen történt, hogy dr. Vadnay Andor főispán lovagias elégtételt kért Sima Ferencz orsz. gyűlési képviselőtől. A segédek kardpárbajban állapodtak meg, ezt azonban miudez ideig megtartani nem lehetett, miután Sima Ferencz Főlegyházára utaztában jobb karját kifecz amitotta. Sima keze már meggyógyult és így a párbajt az elmúlt héten Budapestben meg is tartották. Sima segédei Kubik Béla és Fáy István, Vadnay Gajary Odön és Dániel Gábor képviselők voltak. A párbaj eredménye Vadnaya nézve kedvezőtlen volt, amennyiben a fejére két, az ajkára pedig egy éles vágást kapott. Sebe azonban nem súlyos. Sima is kapott három lapos vágást.

— Az iparos olvasókör könyvtára részére az elmúlt héten a következő művek érkeztek be. Komjáthy Mór ur által ajándékozva: Zóla, Germinal 2 kötet, Vachot, Emlékiratok 1 kötet, Sachey-Masach, Holdas éj 1 kötet, Cseugey, Gavallérok 1 kötet, Vezércsillagok 1 kötet, Jókai, Somkolyi Gergely 1 kötet, Simon János ur ajándékából Mártonffy, Az ördög fia 2 kötet. Ugray Albert ur ajándékából Szathmári, Kossuth Lajos kéme 3 kötet. Montepien, A cigány királyud 2 kötet, Csamady Gyula ur ajándékából Várad, Mózes 1 kötet. Ifju Kucsora Ferencz ur ajándékából Ország Világ I-ső évfolyama 1 kötet, Szilber János ur ajándékából Jámber, Párisi emlékek 2 kötet, Sirisaka, Magyar közmondások könyve 1 kötet, Jókai, Magyar Nemzet története 1 kötet, Váczy, Csipke rózsák 1 kötet, Babics, Aesthetika 1 kötet. Midőn a szives adományozóknak az iparos olvasókör elnöksége hálás köszönetet mond, egyben bizalommal fordul a nemesszivü közönséghez, azon kéréssel, hogy ajándék műveiket az olvasókör könyvtáruokához küldeni kegyeskedjenek.

— Jó termés lesz. Azt mondják az öregek, hogy ha szent-György nap előtt megdördül az ég, akkor jó termésre van kilátás. Ha ez így van, akkor az idén előre is örülhetünk, mert bár még távol vagyunk apr. 24-ikétől, már is megdördült az ég. Szerdán dél előtt 11 óratájban vastag, fekete felhő borította be az eget s pár percz mulva egész nyáriás zivatar vonult el a város fölött. E

A rendőr karoufogta és nagyot rántott rajta. Most már viszi, a miért mindjárt nem engedelmeskedett.

A ló busan ballagott utánunk.

Az uton aztán a közrend éber öre megmagyarázta emberünknek, hogy a löversenyen csak nagy urak és méltóságok futtathatják lovaikat, szegény ember lovát nem engedik oda. Az jó a szántáshoz, teherhúzáshoz, tipratáshoz.

Csige Nagy Pál uram szomoruan rázta fejét e szavakra, hogy nem ez a rend, nem ez az igazság! Hanem hát mit is tehetne ellene? Semmit. Ha szegény vagy fizess és hallgass!

A rendőrnek jó szive volt, a mennyiben szabad utat engedett a pórul járt ló tulajdonosnak, hogy menjen, a merre neki tetszik. Igaz, hogy ez az engedély egy koronájába került Csige Nagy Pálnak.

Haza tartott. Lehorgasztott, gondolkozó fővel ballagott lova után és időközönkiut kidobált zsebeiből egy egy darabka taplót, egy-egy túskevirágot...

Azután nagyot sóhajtott és botjával hatalmasan végig vágott a büntelen ló hátán: — Csak előre, te czudar gebe, csak előre!

közben egy elég erős menydörgés is hallható volt.

— **Fegyelmi ítéletek.** A vármegye fegyelmi választmányja két fegyelmi ügyben hozott másodfokú határozatot. Az egyik ügy a szegvári községi kasszalopásból keletkezett és ebben a fegyelmi választmány helyben hagyta az alispán első fokú fegyelmi határozatát, mely Gémes István községi pénztáros és Szarka István h. bírival szemben a vagyoni felelősséget állapítja meg. A másik fegyelmi ügy a mindszenti előljáróság volt és ebben szintén helyben hagyták a megdorgálásra szóló I. fokú ítéletet, ellenben feloldották az ítéletnek a vagyoni felelősséget is megállapító határozatát. Elsőfokú elintéztést nyert a napokban Végh Elek horgosi birtoknyilvántartó és Simon János ugyanottani végrehajtó fegyelmi ügye is azzal, hogy az alispán mindkettőt hivatalvesztésre ítélte.

— **Országos vásár.** A szentesi tavaszi országos vásár f. hó 22-én veszi kezdetét a jószágvásárral, míg az ugynevezett aprólékos, kirakodó gyalogvásár 23-án fog megtartatni.

— **Képes levelező-lap gyűjtőknek** készséggel bocsájta rendelkezésére kiadóhivatalunk azok névsorát, kik hajlandók képes levelező lapot — képes levelező lapért küldeni cserébe.

— **Dijadományozások a szegedi mezőgazdasági kiállításnak.** A szegedi mezőgazdasági orsz. kiállítás sikere érdekében az ország gazdasági egyesületi és birtokos osztálya vállvetve működnek közre s egymás után hoznak tekintélyes anyagi áldozatokat. Azok névsorát kik eddig tisztelet díjat ajánlottak fel alább közöljük: Torontálmegyei gazd. egyeslet 300 frt értékű ajándéktárgyat. Nagyvárad i. lat. szert. főkapitán 10 drb 19 frtos aranyat. — Kecskemét város 1 arany és 2 ezüst érmet. Gróf Karácsonyi Jenő 1 ezüst kelyhet. Br. Wodianer Albert 100 frtot. Gróf Csekonits Endre 50 frtot. Szegedi kereskedelmi és iparbank 100 frtot. Pest: Pilis Solt Kis-Kun megyei gazd. egyeslet 100 frtot. Gróf Teleki Alfréd 100 frtot. Zsótér Andor 50 frtot. Szeged-Csongrádi takarékpénztár 100 frtot. Magyar Sertőzők egyesülete 100 frtot, aranyban. Magyar Kölcsonös állatbiztosító társaság 50 frtot aranyban. Gróf Zichy János 100 frtot. Báró Puthon Leopoldina 50 frtot; Dr. Schlauch Lőrincz nagyvárad i. püspök 125 frtot aranyban. Báró Solymossy László 50 frtot. Báró Gerliczy Ferencz 200 frtot. Fülöp Szász Coburgi herceg és Gróf Dessewffy Aurél szintén tiszteletdíjakkal járulnak hozzá a kiállítás céljaihoz.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes „Henneberg selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

KÖZGAZDASÁG.

Termeljünk répamagot.

Talán egy kulturállamban sem törődnek a magtermeléssel oly keveset, mint hazánkban; pedig a gazdaságnak alig van jövedelmezőbb forrása, mint a magtermelés. A németek, angolok, francziák, előhaladásukat a mezőgazdaság terén jórészt annak köszönhetik, hogy a magtermelésre kiváló súlyt helyeznek; jövedelmük a magtermelésből oly magas, hogy azt semmiféle jövedelemforrás sem képes pótolni, még megközelítőleg sem. Nálunk ellenben valósággal fehér holló számba megy az a gazda, ki magtermeléssel is foglalkozik; ennek azután természetesen az a következménye, hogy óriási pénzösszeg megy ki külföldre oly árúért, melyek egy kis jóakarattal nálunk is előállíthatók lennének. Különösen áll ez a sajnálatos körülmény a répara s daczára azon tapasztalatnak, hogy a külföldi répa-fajok még kedvező talajok között sem elégitik ki igényeinket, mégis mindig külföldről beszerzett répákat termelünk. Itt van az ideje, hogy gazdáink megkísérlenék a répamag termelését, melynek szabályait röviden a következőkben adjuk:

1. A magnak való répát oly földről válogassuk ki, mely jó művelésben részesült, nem volt elgyomosodva nem volt állati és növényi ellenségekkel megelpeve és a melyen a répa teljesen megérett.

2. Miután a kisebb alakú czukorrépa rendszeren nagyobb czukortartalommal bír, mint a nagyobb, a magnak való anyarépát a földnek azon részéről válogassuk ki, melyen aránylag több volt a kis répa, mint a nagy.

3. Olyan egyedeket válasszunk ki, melyek a gyök alakjára, a levél színére, erezetére és nagyságára nézve ugyanoly tulajdonságokkal bírnak, mint az eredeti fajrépa. Okvetlenül meg kell tehát ismertetni a munkásokkal az eredeti fajrépa mondott tulajdonságait, illetve jeleit, mert a kiválasztás csak akkor lesz tökéletes. E tekintetben tehát a gazdának kellő utánjárása is szükséges, mert csak az biztosíthat kellő sikert.

4. Kiszedés után a répa a reája ragadt földtől és sártól megtisztítandó és száraz helyen teendő el.

5. A talaj, melybe tavasszal az anyarépa ki lesz ültetve ősszel mélyen megszántandó s tavasszal műtrágyákkal megtrágyázandó. E célra különösen a szuperfoszfát szolgál, a melyből kat. holdanként 200—250 kgot szórhatunk el. Azért van szükség ily mennyiségre, mert magtermésnél a talajnak különösen foszforsava vétetik igénybe.

6. A sor és növénytávolság 65—70 cm. között ingadozhatik. Ennél sem nagyobb, sem kisebb távolságot alkalmazni nem célszerű.

7. Kiültetés után a kapálás gyakori kerestül vitelére s a töltögetésre kell ügyelni és pedig legcélszerűbb lesz, ha az első kapálás a levélképződés idejére, a második kapálás a szárbá indulás idejére, a töltögetés pedig azon időpontra esik, midőn a magszár 20—25 cm. magasságot ért el.

8. Nagyon kell vigyázni az aratás időpontjának helyes megválasztására, mert ha korán aratunk akkor sok lesz a léha mag, ha pedig későn, akkor a mag nagyrésze elhull.

CSARNOK.

Az én hozományom.

Tizenhat tavasznak virágával
Mosolyg ajkam édesen, —
Álmaimnak szép hajnalán
Kelt szívemben szerelem . . .

Szeretni vágyom égő szívvel,
Szeretni tudnék végtelen . . .
De nincs aki viszont szeressen,
Hogy tudjam: mi az igaz szerelem!

Férjre vágyom, édes vágygyal,
Asszonyrak lenni óh, mi szép lehet! . . .
De a férfi — mai nap már —
Hozomány nélkül nem szeret!

Férjet a mai világban a lány
Csak nagy hozománnyal kap.
Kimondom, hogy hozományom:
Tízezer . . . képes levelező-lap!

Francziska.

Változó hangok.

Erdőbe mentem egykoron
A kedvesem után
S hogy ráborultam hirtelen,
„Kiáltok!” — szólt a lány.

Feletem: Hah! ki megzavar,
Az életét veszem! . . .
Csitt! — sugja ő — a hangodat
Ne hallja seuki sem.

Goethe.

Morzsák.

A becsület egy látatlan okirat,
Elrejtett és valódi kincs, —
Mit ne mutass hiteles másolatban,
Mert akkor eredeti nincs.

**

A szegénységet nem kell eltagadni.
Sőt büszke lehet méltán arra sok, —
Igy szoktak rendszeren azok beszélni,
Kik dicsekednek, hogy ők gazdagok.

**

Nem azért számár a számár
Mert két betű a tudománya,
Hanem mert sok bölcs férfiuinak
A tudományát megkivánja.

Szávay Gyula.

**

Mire jó a könyv?

Felséges királyunk elődje, V. Ferdinánd, nem volt nagy barátja az olvasásnak. Csak nagy ritkán vett könyvet a kezébe, holott az udvari könyvkereskedés valamennyi irodalmi újdonságot megküldötte neki. Egy forró nyári délután azonban különös eset történt. Az üvegajtó mögött várakozó lakáj ugyanis észrevette, hogy az uralkodó egy hatalmas kötetet vesz a kezébe s épen ekkor érkezett meg az udvari gyóntató atya, a ki ő felsége tudományszomját észrevéve, nem is merészt beynyitni a terembe. A király rövid várakozás után gyorsan és erősen becsapta a könyvet, majd óvatosan ismét fölnyitotta és örömtől sugárzó arcczal mondotta a most már belépő lelkésznek: „Sokáig bosszantott, de ime mégis becsiptem azt a — legyet!”

A MAGYAR KIRÁLYI

ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

BUDAPEST, Váczi-körut 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound” locomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozógépeit, gőzkukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körfűrészeit, „Millenium” kaszáló- és aratógépeit; továbbá Sack-féle ekéit, vetőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Képviselek: **Fischhof Testvérek SZEGEDEN.**

Csongrádi

Látképes

Levelező

Lapok

példányonként 4 krajezárával kaphatók

Szilber János
könyvkereskedésében.

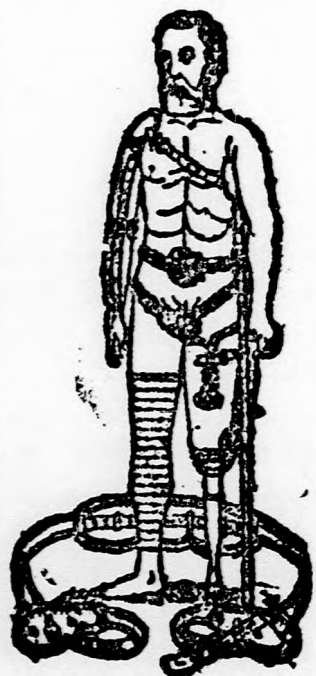
Méhészeknek fontos!

Minden kiállításon legmagasabb díjakkal kintüntetve.

Méhkaptárak, szerszámok, eszközök és mindennemű méhészeti szükségleti tárgyak beszerzésével legcélszerűbb a KÜHNE FERENCZ féle régi jóhírnevű első magyar kereskedelmi méhtelep (Budapest, I. Atilla-utca 151. szám.) folyó 1899. évi gazdagon illusztrált árjegyzékét meghozatni, mely kívánatra mindenkinek készséggel ingyen és bérmentve megküldetik.

Speczialista
sérvkötőkben

A Keleti-féle csász. és kir. szab. sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemből, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja a természetellenes szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányát.

A Keleti-féle gummi-sérvkötő idomítható pelottával, szarvas bőrvédővel és biztonsági övvel. Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabádalom.

Kitüntetve brüsszelben, aranyéremmel és díszokmányokkal.

ÁRAK: egyoldalu 6 forint. kétoldalu 12 forint.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, járó- és nyújtó-gépek egyenestartók (Hessing-féle rendszer), orthopédiai fűzők, háskötők, görcsérharisnyák és mindenféle gummiárúk urak, hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és discreten eszközöl:

KELETI J.

cs. és királyi orvos sebészeti mű- és kötszergyáros BUDAPESTEN. (Alapítatott 1878.)

IV. ker. koronaherczeg utca 17. szám.

Sebészeti műszergyár gázmotorerővel: IV. ker. Rostély-utca 15. sz.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik.

Nem megfelelő kötőszerek kézzelleggel becséreltetnek.

Ezen hirdetés tulajdonosának a vételnél 10 százalékos engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának a vételnél 10 százalékos engedélyeztetik.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

A negyedik nagy m. kir. osztályosrajáték nem-sokára ismét kezdődik és

100.000 sorjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt lévő nyereményjegyzék szerint az összes sorjegyek fele feltétlenül nyerni fog. A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész 1. o. eredeti sorsjegyet	6 —	frt
" fél " " " " "	3. —	"
" negyed, " " " " "	1.50. —	"
" nyolczad " " " " "	— .75. —	"

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előlegez be-küldése ellenében,

A huzások után megküldjük tisztelt voróinknak a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyi váno-san történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményelmenyeket mielőbb, legkésőbb azonban

F. É. APRILIS HÓ 24-IG

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

m. kir. szab. osztályosrajáték főelárusítói

BUDAPEST,

V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk tisztelt voróinknak; rövid idő alatt körülbelül egy fel millió koronát.

Rendelőlevél levágandó

TÖRÖK A. és TÁRSA uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztályosrajáték eredeti sorsjegyet a hivatalos ter-vezettel együtt küldeni.

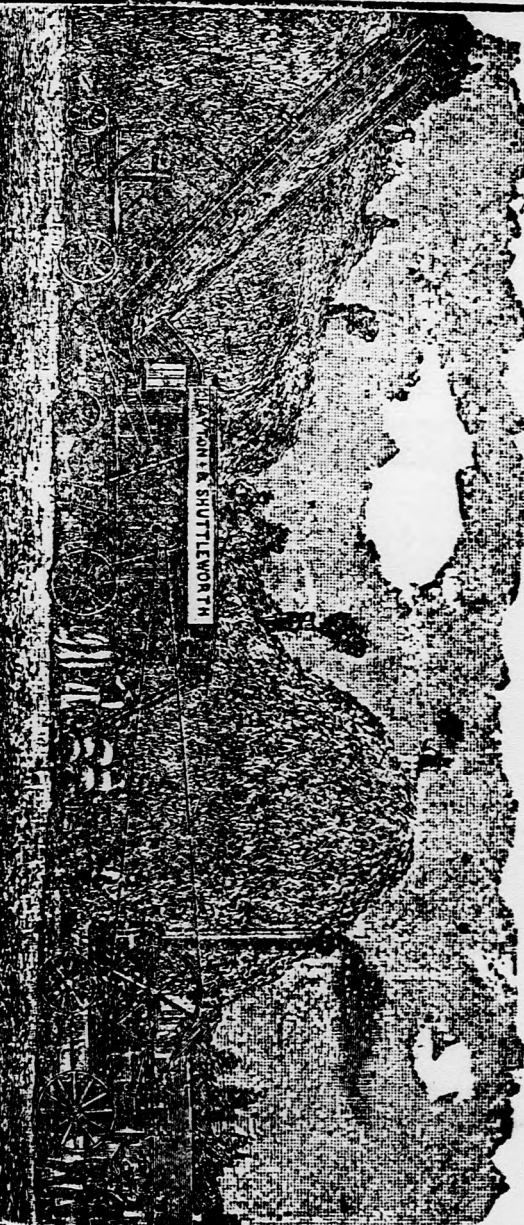
Pontos } Az összeget ..... frt } utánvételezni kérem }
cím. } postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

2- és 3-vasd ekek és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árjegyzékek kint-után a bérmentve küldetnek.
"Columbia-Drill"
legjobb sorvetőgépek, szőkeavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrő-malmok, egyetemes acél-ekek.

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek továbbá járgány-cséplőgépek, jöher-cséplők, tisztító-robotok, konkoljorok, kaszáló-és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körut 63. sz.